

Florbalový turnaj pri príležitosti sviatku Panny Márie Pomocnice

Uverejnené utorok, 28. máj 2013, 09:26 Prečítané: 1414x

Už dávnejšie som chlapcom oznámil, že v utorok po slávnosti Panny Márie Pomocnice urobíme turnaj vo florbale. Očakávaný dátum sa približoval, a ja som sledoval, ako to chlapci zodpovedne prežívajú. Niektorí už hodinu pred začiatkom turnaja pobehovali pred strediskom, že už idú hrať. V čase, kedy obyčajne začínajú stretká, sa nahrnulo takmer dvadsať chlapcov.

Florbal je len hra, ale vidieť, čo to robilo s tými chlapcami, bol jednoducho zážitok. Pokúsim sa priblížiť niektoré momenty.

Hrali proti sebe tri družstvá: Kajovci, Mišovci a Brčkovci. Prvý zápas hrali Mišovci a Brčkovci. V skupine Mišovcov sú najmladší chlapci, ale behali, akoby boli na nové baterky. Brčkovci sú starší a skúsenejší, a teda vyhrali 2:0. To však nevadilo. Keď hrali druhé kolo povzbudil som skupinku Kajovcov, ktorí sa prizerali, aby spolu so mnou povzbudzovali tých menších chlapcov. Akoby sme im tým naliali oheň do žíl. V bráne Mišovcov bol najmenší chlapec, ale všetky loptičky sa mu odrážali od nôh. Nech sa Brčkovci snažili ako chceli, nedarilo sa im dať gól. Kajovci kričali z celého hrdla a skandovali: „Mišovci, Mišovci... my chceme gól, my chceme gól.“ A vtedy padol prvý gól od Mišovcov. Malí chlapci boli celí bez seba. Krv akoby im vrela v žilách. Dali potom ešte jeden gól. Skandovanie sa nieslo celým strediskom. To bolo prvýkrát, čo sa mi podarilo vyvolať v chlapcoch toľkú radosť z výhry niekoho iného.

Napokon to skončilo tak, že Kajovci, aj preto, že sú najstarší, vyhrali všetky zápasy. Musím však povedať, že nikto nebol smutný, pretože sme zažili takú atmosféru, akoby boli majstrovstvá sveta. Chlapci, plní nadšenia, skandovali ešte aj na druhý deň.

2013/05/2013_05_28_florbal_pmp